

Sygn. akt V CSK 58/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa K. w K.

przeciwko Ś. w K.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 września 2016 r., sygn. akt IV Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 7.250 (siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda K. w K. od wyroku Sądu Okręgowego należy zważyć, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwykłe środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej, pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wskazane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania istotne zagadnienie prawne dotyczy charakteru i formy uchwały zarządu stowarzyszenia upoważniającego poszczególnych członków zarządu do dokonania czynności prawnej przenoszącej własność nieruchomości, a także kwestii, czy członek zarządu stowarzyszenia może być pełnomocnikiem do dokonania określonej czynności prawnej oraz czy sądy pierwszej i drugiej instancji powinny wziąć pod uwagę z urzędu nieważność czynności prawnej dokonanej na podstawie sfalszowanego pełnomocnictwa.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas w orzecznictwie niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji i będzie miało znaczenie nie tylko dla wyniku konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Musi ponadto istnieć ścisły związek między istotnym zagadnieniem prawnym, podstawami kasacyjnymi oraz motywami rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji. Wykazanie tej przyczyny nie sprowadza się bowiem jedynie do sformułowania problemu prawnego, konieczne jest przede wszystkim przedstawienie odpowiedniego wywodu jurydycznego, wykazującego nie tylko zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia określonego zagadnienia prawnego, ale także wadliwość przyjętego przez Sąd drugiej instancji w zaskarżonym orzeczeniu rozwiązania postawionego problemu przy wykorzystaniu zapatrywań prawnych wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji, opartych na poczynionych w sprawie jednoznacznych i stabilnych ustaleniach faktycznych wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Z ustaleń tych wynika, że prezes zarządu i członek zarządu powodowego stowarzyszenia reprezentowali powoda przy zawarciu umowy na podstawie postanowień statutu stowarzyszenia, a nie pełnomocnictwa. Wskazane wyżej kwestie prawne nie budzą poważnych wątpliwości prawnych nie dających się usunąć w drodze zastosowania przyjętych reguł wykładni, a poza tym nie pozostają w związku z obszernymi motywami Sądu drugiej instancji dotyczącymi prawidłowości reprezentacji powoda przez prezesa zarządu oraz członka zarządu przy zawarciu umowy darowizny z odwołaniem się do treści obowiązującego statutu powodowego stowarzyszenia oraz wyników oceny dowodów i opartych na tych dowodach ustaleń faktycznych.

W ocenie powoda, skarga jest oczywiście uzasadniona ze względu na nieważność umowy darowizny nieruchomości wywołanej niezachowaniem zasad reprezentacji strony powodowej jako darczyńcy przy jej zawarciu. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności wymaga wykazania kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikanania w szczegóły sprawy. Spełnienie tej przesłanki możliwe jest wyłącznie przy

tak ewidentnym naruszeniu prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, nie publ.). Powód nie wykazał jednak tak rozumianej wadliwości zaskarżonego orzeczenia, popadając przy tym w niespójność między wskazanymi przyczynami kasacyjnymi. Oczywistość skargi kasacyjnej ma miejsce w razie sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z powszechnie akceptowaną, utrwaloną i nie budzącą jakichkolwiek wątpliwości wykładnią prawa. Pierwsza przyczyna kasacyjna opiera się natomiast na wykazaniu przez skarżącego, że takiej zgodności brak, co więcej, z uwagi na poważne wątpliwości prawne zachodzi potrzeba merytorycznej wypowiedzi Sądu Najwyższego we wskazanej w skardze kwestii.

W tym stanie rzeczy wobec nie wykazania przez skarżącego powoływanych przyczyn kasacyjnych orzeczono jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który złożył odpowiedź na skargę kasacyjną, znajduje oparcie w art. 98, 99 i 108 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.